

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרָטִית אַחֲרֵי אַסְרוֹ חַג (בְּחוּ"ל אַחֲרוֹן שָׁל פְּסַח) כ"ב נִסָּן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁלִישִׁי עִם רִשׁוֹנֵי

היום מסיימים ללמוד על עבודת הכהן הגדול ביום כפור, נלמד גם מה עלינו לקיים ביום כפור. הכהן הגדול, לבוש בבגדיו הרגילים כמו במשך כל השנה כולה, שורף את השמן של הקרבנות על גבי המזבח. שאר חלקי הבהמה נלקחים מחוץ לירושלים על ידי כהן הדיוט ונשרפים שם. הכהן הגדול מחליף שוב את בגדיו לבגדי הלבן המיוחדים ליום כפור ומוציא את המחתה של הקטרת והגחלים מחוץ לקדש הקדשים. לאחר שעשה זאת עליו ללכת למקוה וללבוש חזרה את בגדי הכהן הגדול הרגילים וכהן מסים את עבודת היום. הוא מקריב את שאר הקרבנות, קרבן התמיד, הקטרת הרגילה שמקטירים מידי יום, ומדליק את המנורה. בזאת נשלמה עבודת יום כפור. הכהן מחליף לבגדיו הרגילים והולך לביתו. (הכהן ששורף את חלקי הקרבנות מחוץ לירושלים והכהן שלקח את השעיר לעזאזל צריכים לטבול במקוה, ולטבול את בגדיהם במקוה לפני שהם חוזרים חזרה).

למרות שאין היום את כל עבודת יום כפור היות שבית המקדש איננו קיים עדין, יום כפור הוא מצוה נצחית ויש לקיים את הדינים המיוחדים לו מדי שנה.

- ענויים – לא לעשות דברים מסיימים שבדרך כלל נוחים לנו למשל אכילה, שתיה או נעילת נעלי עור.
- שובתים ממלאכה

ה' יסלח לנו ביום כפור (כאשר היה בית המקדש, זה היה באמצעות הכהן הגדול)

תהלים / יום כ"ב לחדש פרקים ק"ו-ק"ז

פרק ק"ז מתחיל במלים "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו" – אנו מודים לה' על רוב חסדו שהוא נצחי.

המילה הראשונה הודו- מלשון תודה, יש לה משמעות נוספת- להודות במשהו. במה מודים?

הצמח צדק מסביר שאנו יודעים שה' בורא את העולם מדי רגע מחדש ונמצא בתוכנו מדי שניה. אבל אנו לא רואים זאת. לכן אנו צריכים להודות בעבודה שזו אמת. אבל כאשר משיח יבוא, לא נצטרך להודות בכך אלא כלם יוכלו לראות זאת בעיניהם.

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ב (כ"ב ניסן שנה מעוברת)

האדמו"ר הזקן מלמד איך תהיה לנו יראת שמים. כאשר חושבים על כך שה' משגיח עלינו, אפשר להשתמש ביראת שמים מהרבי.

כאשר אומרים "ה' נצב עליו"- ה' משגיח עליך, למה אתם חושבים הכונה? האם הכונה היא שלה' יש משקפים מיוחדות שבהם הוא מסתכל על כל אחד? לא! לה' כמובן אין עינים כמו שלנו יש. אם כן, איך ה' משגיח עלינו?

כל העולם הוא חלק מה', היותו והוא ברא את הכל. ה' יכול לדעת מה קורה עם כל דבר ועם כל אחד, בדיוק כמו שאנו יכולים להרגיש מה קורה לגוף שלנו

היום יום / כ"ב ניסן

היום הוא היום השביעי לעמר

אפלו כשאחרון של פסח, לא חל בשבת, עורכים קדוש ומתפללים מנחה לפני שאוכלים סעודה שלמה כדי שיהיו שלוש סעודות.

הבעל שם טוב נהג לאכול שלוש סעודות באחרון של פסח. הסעודה השלישית נקראת סעודת משיח. וזאת בגלל שבאחרון של פסח מאיר אורו של משיח.

בפסח תרס"ו בישיבה בלויבאוויטש, התלמידים אכלו יחד בזאל. היו שם 310 תלמידים שישבו סביב 18 שלחנות. הרבי הרש"ב אכל עם התלמידים באחרון של פסח. הוא אמר לכלם לשתות ארבע כוסות של יין ואמר "זוהי סעודת משיח".

ספר המצוות / מצות עשה רט"ו

היום בספר המצוות לומדים את אותה מצוה שוב, מצות עשה רט"ו- כל ילד וגבר יהודי צריכים לערוך ברית מילה.

רמב"ם / הלכות מילה פרקים ב', ג' תפלות מכל השנה

ברמב"ם היום אנו לומדים הלכות כיצד לערוך ברית ואלו ברכות לומר.

פָּרָק ב' - מִתָּר לְעֶרֶךְ בְּרִית בְּשַׁבָּת, אוֹלָם יֵשׁ לְהִכִּין הַכֵּל לִפְנֵי שַׁבָּת. אִם שׁוֹכְחִים, יֵשׁ לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית בְּיוֹם לְמַחֲרָת.

פָּרָק ג' - לוֹמְדִים אֵלּוֹ בְּרִכּוֹת אוֹמְרִים כְּשֶׁעוֹשִׂים בְּרִית מִיָּלָה. יִשְׁנֶה בְּרִכָּה לְמוֹהֵל וּבְרִכָּה לְאָבִי הַבֵּן.

מְסִימִים אֶת הַסֵּפֶר הַשְּׁנִי שֶׁל הַרְמַב"ם!

כְּתוּסַפֶּת לְסֵפֶר הַזֶּה בּוֹ לְמַדְנוּ הַלְכוֹת תְּפִלָּה, מִתְחִילִים לְקַרֵּא אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת עַל פִּי הַסְּדוּר שֶׁל הַרְמַב"ם. אִם תִּבְדְּקוּ לְעֵמֶק תּוּכְלוּ לְרֹאוֹת הַרְבֵּה הַבְּדָלִים בֵּין הַנֶּסֶח שֶׁבּוֹ אָנוּ מִתְּפַלְּלִים לְנֶסֶח שֶׁל הַרְמַב"ם.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / סְעוּדַת מְשִׁיחַ

אִם בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנָה אָנוּ חוֹשְׁבִים עַל מְשִׁיחַ, מְדַבְּרִים עַל מְשִׁיחַ וְלוֹמְדִים עַל מְשִׁיחַ, אִזּוֹ מַה כָּל כָּךְ מִיָּחַד בְּסְעוּדַת מְשִׁיחַ?

הַרְבֵּי מְלִמְד אוֹתָנוּ שֶׁהָאֲכִילָה בְּשַׁעַת הַסְּעוּדָה הִיא הַדְּבָר הַמְּיָחָד. כְּאֲשֶׁר אָנוּ אוֹכְלִים הָאוֹכֵל הוֹפֵךְ לְהִיּוֹת חֶלֶק מֵהַגּוֹף שֶׁלָּנוּ. בְּמִהְלֵךְ סְעוּדַת הַמְּשִׁיחַ, כָּל הָעֵנִינִים שֶׁל מְשִׁיחַ הוֹפְכִים לְהִיּוֹת חֶלֶק מֵאֲתָנוּ, יַחַד עִם הָאוֹכֵל שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים. (בְּדִיוֹק כְּמוֹ בְּאֲכִילַת מִצָּה, שֶׁמְחַזְּקֵת אֶת הָאֲמוּנָה שֶׁלָּנוּ). לְכֵן חָשׁוּב מְאֹד שֶׁכַּמָּה שְׁיֹתֵר אֲנָשִׁים יִשְׁתַּתְּפוּ בְּסְעוּדָה הַזֹּאת, כְּדֵי שֶׁכָּלֵם יוּכְלוּ לְהַכְנִיֵס אֶת מְשִׁיחַ בְּחֶלֶק מִתוֹכָם.